mortua ē delbora nutrix rebecce et
sepulta ē iuxta bethel sub terebin
to ⁊ vocatū ē nomen loci querc9
flet9 ⁊ nota ꝙ hic videt̄ ꝙ quer
cus ⁊ terebit9 idē sūt. Apparuitq3
ei iterū dn̄s ⁊ ait. Nō vocaberis vl
tra iacob. ſ3 isrl' erit nomē tuum
Et appellauit eū3 isrl'. Ecce p3. ꝙ
supra nomē ꝑmisit tm̄. hic autē
imposuit. De morte rachel ⁊
ꝑtu beniamin.

EGressus autē inde iacob
veit verno tēpe ad terrā
q̄ ducit effrata .i. bethleē
⁊ ē antipacō. post enim dicta ē ef
frata ab vxore caleph q̄ ibi sepl'
ta ē. ibiq3 cū ꝑturiret rachel cepit
periclitari. tn̄ peperit filiū. Egredien
te aūt aīa p̄ dolore partus: mo
riens vocauit filiū benoni .i. filiū do
loris. Pater vero circūcidit eum
⁊ vocauit filiū beiamin .i. filiū dex
tre. Sepulta ē ergo rachel in via
q̄ ducit bethleē ⁊ sola iter ꝯgna
tos honorē sepulture habere nō
meruit. Erexitq3 iacob titulu3 sup
sepulcru3 ei9 qui apparet vsq3 in
p̄ntē3 diē. Et egressus inde fixit ta
bernaculū trās turrim ader .i. tur
rim gregis. Hunc locū dicunt he
brei vbi post edificatū ē templu3
⁊ dictū quasi quodam vaticinio
turrim gregis .i. ꝯgregacōnis fu
ture ad templum. ſ3 ieronim9 ait
locū eē iuxta bethleē vbi vel āge
loꝝ grex in ortu dn̄i cecinit vel ia
cob greges pauit nomen inde lo
co relinquēs Cūq3 habitaret ibi
rubē: dormiuit cū bala ꝯcubina
p̄ris qd tn̄ nō latuit iacob.

De morte ysaac ⁊ regi
bus edom.

VEnit etiā ad ysaac p̄rem
suū in ciuitate hebrō ⁊ iā
mortuā inuenit matrem
Nec multū etiā post aduentū ei9
ꝯpleti sūt dies ysaac. clxxx. ānoꝝ
vel ꝺm iosephū. 187. ⁊ appositus
ē populo suo plen9 dieꝝ ⁊ sepelie
rūt eū filij ei9 esau ⁊ iacob in spe
lunca duplici. Incidēs.

POrro mortuo patre ditati
sunt esau et iacob ita ꝙ
eos terra nō capet. Et re
dijt esau ad mōtana q̄ dimiserāt
⁊ dicta ē terra ydumea ab edō q̄
prius bosra dicebat̄. Enumerans
em̄ moyses. xij. reges illi9 terre a
primo vsq3 ad
vltimum quem
vidē potuit ait
Et r̄gnauit post
bale iobal fili9
zare de bosra et
hūc dicūt q̄dā
fuisse iob ꝑ ne
potem esau. Sed hebrei contradi
cunt asserentes eum processisse de
loth ut supra dictum est. Vide
tur etiam in genesi quod eadem
terra ante esau etiā dicta fuit seir
Enumeratis enim filijs esau enu
merat principes horreoru3 qui fu
erant i terra ante esau de quib9
incipit sic. Isti
sūt horrei habi
tatores terre seir
⁊c. Horreos em̄
expulit esau ut
legitur in para
lipomenon Qui
dam tamen di
cunt hic enu
meratos esse

Cū moyses fu
eit a iacob q̄rt
t9 ab esau qn̄
t9 n̄ vidit. xij.
reges isrl'. Ido
solue p h° qd
sequit̄. Quidā
tamen dicunt.

Sub mōte seir
damascus ydu
mea est in ter
ra damascena
na3 ⁊ esau ha
bitauit dama
scum. Thema3
metropol' ē ydu
mee. vn̄ elifas
themanites.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-258/0064
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG